

Zatím poslední album pražské skupiny Dún an Doras sice už není úplně nejžhavější novinkou, avšak já si myslím, že vzhledem k jisté nadčasovosti hudby, kterou se tato mladá kapela (pomineme-li fakt, že samotná značka existuje už cca 8 let) zabývá, a k písním, která na albu **Sweet & Sour** figurují, se asi nikdy po přesném datu vzniku této nahrávky pítit nebudeme.

Tradiční hudba na netradiční nástroje, chtělo by se mi definovat hudbu Dún an Doras. Nutno však podotknout, že kdyby se mi před časem náhodou nedostalo jisté menší přednášky (včetně zajímavých zvukových ukázek) na toto téma, asi by mně to ani nenapadlo. Jako laikovi, který irskou a keltskou hudbu poslouchá spíš jako součást dnešního širokého spektra world music, jsem byl cédéčkem

Sweet & Sour

velmi příjemně překvapen, a to i proto, že jsem měl možnost zpovzdálí sledovat vývoj D'n'D téměř od samého počátku. Nutno říct, že cca za poslední roky ušla tahle partička poměrně obrovský kus cesty, a nenastanou-li mezi jejími členy nějaké větší personální otřesy, má asi velkou šanci dotáhnout to hodně daleko.

Určujícími středobody jsou pro mě na Sweet & Sour, které vyšlo - jak jinak - v produkci Indies, především skvělá doprovodná kytara Petra Košumberského a doslova křišťálový zpěv Katky García (tu můžete znát například z hostování u Roberta Křesťana nebo ze společného projektu s Lubošem Malinou). Petrova do "Dé" laděná kytara má neuvěřitelný odpich a pro tuto muziku tradiční ladění dává všem skladbám zajímavé a slušivé zabarvení. Katky zpěv pak dodává skladbám zvláštní klid a její hlas vypráví všechny příběhy poutavě a přitom velmi přirozeně.

Těžko však říct, jestli je škoda, že ne všechny skladby na albu mají text. Také v instrumentálkách je síla Dún an Doras - konečně, jaká by to byla irská muzika bez tradičních jigů a reelů! Zde se obzvlášť silně prosazuje skvělá flétna Radvana Markuse (jedinečný je například ve skladbách *Loch Buschmills/ The Purple Wisent* nebo *Dualach on the Rooftop/ Sweet & Sour*). Houslista Daniel Malczyk sice na desce dostává prostoru o poznání méně než Markus, ale když už se dostane ke slovu, umí svoji šanci řádně využít (*Pigsty reel/ The Three Rascals/ Sully's No.6*).

Ačkoli na tomto cedéčku Dún an Doras naleznete pouze 11 tracků, nenechte se zmýlit. Jen málo z nich totiž obsahuje pouze jednu skladbu. Většinou se jedná o velice umnou skládanku ze dvou i tří jednotlivých kusů, což se týká především instrumentálek. Ze skladeb, které mi na Sweet & Sour asi nejvíc přirostly k srdci, vám můžu doporučit jednoznačně například track 2, *Road To Wroclaw/ The Hole in Boat/ Karlov Gankino* , který je právě oním příkladem "skládačky", zde zvlášť povedené. Asi nejvíc mě baví poslední část skladby, jež nás, pokud se nemýlím, zavádí až kamsi na vzdálený Balkán, a která se určitě nebude skládat ze tříčtvrťových taktů - schválně si to zkuste spočítat? :-) Ze zpívaných skladeb na mě rozhodně nejvíc zapůsobila desátá *Queen od Argyll* a krásná, ale smutná balada *In my Prime* .

Dún an Doras: sladkokyselá radost

Napsal uživatel Šaolín

Čtvrtek, 11 Listopad 2004 04:00

Závěrečný pohled patří tradičně bookletu. Radím vám - nepalte! Barevně pěkně vyvedená knížečka je místem, kde se můžete seznámit nejen s texty, ale také s tvářemi jednotlivých protagonistů. Co se mi zde ale líbilo nejvíc, jsou jakési glosy členů souboru k jednotlivým skladbám. Sečteno a podtrženo, Dún an Doras mi ze své placky zvedají náladu kdykoli to potřebuji, a věřím, že vám by se vedlo při poslechu *Sweet & Sour* stejně, ne-li ještě lépe.